

TĖVIŠKĖS

AIDAI



Nr 17 (1754) 1991 m. gegužės mėn. 7 d. XXXVI METAI Melbourne

Stebuklai komunistiniame krašte

Sekančiuose straipsniuose aš noriu jums tik tiek pasakyti, kas šiuo metu darosi Medjugorje kaime, Jugoslavijoje. Aš pats nesu katalikas.

Kaip liuteronas protestantas, aš apie Mergelę Mariją nieko nežinojau. Mažas Medjugorje kaimas Jugoslavijos žemėje atrodytų mažiausiai tinkama vieta, kuriame vyksta antgamtiniai reiškiniai. Iš tiesų tai tik paprastas kaimas, kuriame gyvena apie 400 šeimų. Jis gana toli nuo jūros, kalnų viršūnėse, komunistų valdomame krašte. Pasiiekti šių dienų transportu, įskaitant ir automobilius, gana sunku. Čia atvykus, jokių pramogų turistams beveik nėra; nei viešbučių, bendrabučių, vien tik kelios valgyklos. O vis dėlto milijonai žmonių iš viso pasaulio jau aplankė Medjugorje per pastaruosius penkeris metus.

Jie čia atvyksta tik dėl vieno dalyko: jame kasdieną vyksta

Rašo Wayne Weible

Aš nieko nežinojau apie praeityje įvykusius Marijos apsišaukimus Portugalijos Fatimoje arba Liorde, Prancūzijoje. Tačiau visa tai manyje veikia pasikeitė.

Pirmą kartą apie Medjugorje aš išgirdau sekmadienio mokyklos pamokoje, kurią aš praveddavau liuteronų bažnyčioje. Ją mano šeima ir aš pats lankėme jau istisus penkeris metus. Pamokos tema buvo: šių dienų stebuklai. Baigiantis pamokai, kažkas užsiminė apie įvykius Jugoslavijoje, vykstančius mažame kaime. Paklausė pareiškė, kad ji tik tiek žino, kad Jėzus Motina pasirodanti keliems vaikams, ir kad jau kuris metas kaip visa tai ten vyksta.

Aš, būdamas keturių savaitraščių leidėjas ir jų straipsnių rašytojas, tuoj panorau apie tai daugiau sužinoti. Tai ir buvo mano visas smalsumas: čia bus geras straipsnis

Bežiūrėję šios filmo, jau gerokai įpusėjęs, staiga savyje pajutau aiškų nurodymą. Aš net pats nežinau, kaip visa tai išreikšti. Aš negirdėjau jokio tariamo balso, tačiau pats pranešimas arba nurodymas buvo toks aiškus, tartum aš jį išties būčiau girdėjęs: „Tu esi mano sūnus, ir esi įpareigotas tęsti jo darbą“. Rašyk apie įvykius Medjugorje. Po to tu toliau nebedirbsi jau čia (tai yra laikraščiuose), nes tavo gyvenimas bus pašvestas mano pranešimo paskelbimui. Apstulbintas ir pritrinktas šios žinios, aš išsėdėjau visą naktį, mąstydamas apie visa tai, kas įvyko. Aš savo širdyje visai neabejojau šio pranešimo tikrumu arba jo įvykimu. Tai buvo nuo Marijos, palaimintosios Mergelės. Aš tik stebėjau, kodėl tai visa turėtų būti tik man? Mano žinojimas buvo toks menkas ir aš jčiausiai visiškai nevertas.

Sekančios eilutės mums nusako

1985 gruodžio mėnesio ir pasibaigiantys 1986 gegužės mėnesį suglaustai yra pateikiami čia. Aš pats du kart lankiausi Medjugorje ir sugrįžęs nuo to laiko nuolatos kalbu susirinkimuose, rodydamas taip pat ir video filmas.

Aš tikiu, kad kai jūs skaitysite šiuos mano patiektus straipsnius apie Medjugorje, jūsų gyvenimas taip pat pasikeis, ir jūsų ryšys su Dievu taps tvirtesnis. Pagal vaikų pasakymus, kurie yra laikomi Marijos regėtojų, palaimintosios Mergelės pranešimas į mus yra paprastas ir atviras. Ji apsišaukianti jos regėtojams paskelbti pasauliui, kad jis kuo greičiau grįžtų prie Dievo, atsiverstų ir susitaikintų su Dievu ir žmonėmis. Ji kiekvienam regėtojui suteiks po 10 perspėjimų arba „paslapčių“, kurios įvyks artimoje ateityje. Šie perspėjimai bus regimi ženklai visai žmonijai, kad apsišaukimai Medjugorje yra tikri ir kad sugrįžimas prie Dievo turi prasidėti dabar. Kai ji nustos pasirodyti šiems šešioms jaunuoliams ir mergaitėms - apie tai tik jie žino - bus paliktas visam laikui ženklas Medjugorje. Įvyks daug išgydymų ir atsivertimų per trumpą laiką anksčiau negu Marijos paskelbti perspėjimai taps tikrove. Aš tikiu, kad kai jūs skaitysite šiuos mano patiektus straipsnius apie Medjugorje, jūsų gyvenimas taip pat pasikeis, ir jūsų ryšys su Dievu taps tvirtesnis. Pagal vaikų pasakymus, kurie yra laikomi Marijos regėtojais, palaimintosios Mergelės pranešimas į mus yra paprastas ir atviras. Ji apsišaukianti jos regėtojams paskelbti pasauliui, kad jis kuo greičiau grįžtų prie Dievo, atsiverstų ir susitaikintų su Dievu ir žmonėmis. Ji kiekvienam regėtojui suteiks po 10 perspėjimų arba „paslapčių“, kurios įvyks artimoje ateityje. Šie perspėjimai bus regimi ženklai visai žmonijai, kad apsišaukimai Medjugorje yra tikri ir kad sugrįžimas prie Dievo turi prasidėti dabar. Kai ji nustos pasirodyti šiems šešioms jaunuoliams ir mergaitėms - apie tai tik jie žino - bus paliktas visam laikui ženklas Medjugorje. Įvyks daug išgydymų ir atsivertimų per trumpą laiką anksčiau negu Marijos paskelbti perspėjimai taps tikrove.

Pagal regėtojų pareiškimus, kelias į dvasinį atsinaujinimą arba atsivertimą yra malda, pasninkas. Nuo to laiko, kai prasidėjo apsišaukimai, t.y. 1981 m. birželio 24 dieną, regėtojai kasdieną praleidžia šešias ar dar daugiau valandų nuolatinėje maldoje. Taip pat jie pasninkauja tris kartus per savaitę, valgydami vien tik duoną ir vandenį. Šių jaunuokių amžius vertas dėmesio sąryšy su šiuo atveju kylančiu abejingumu arba įtarimu. Kada prasidėjo apsišaukimai, vienas iš jų buvo tik dešimties metų, o kitas penkiolikos, o trečias šešiolikos, o dar kitas septyniolikos metų. Iš šių regėtojų grupės keturios yra mergaitės ir dvi eirniukai. Tai kas pagaliau yra šie jaunuoliai ir jaunuolės, kuriems tariamai apsišaukia Mergelė Marija? Visų pirmausia jie yra normalūs, tačiau skiriasi vienas nuo kito savo asmenybėmis ir savo amžiumi. Išskyrus vieną atvejį, visi iš jų yra vidutinio išsilavinimo. Išimtis - Mirjana Dragičević. Ji yra trečioji vyriausia savo amžiumi ir lanko Sarajevo universitetą. Sarajeve gyvena ir jos šeima.

Iš jų Marija Pavlović yra

Nukelta į 3-čią psl.



palaimintosios Mergelės Marijos Kristaus motinos, apsišaukimai šešioms paaugliams, gyvenantiems Medjugorje. Marija jiems čia kasdieną pasirodo jau nuo 1981 metų birželio mėnesio, duodama žinią visam pasauliui susitaikyti su Dievu ir duoti taiką pavojų ir neramumų apimtai visai žmonijai.

Kaip Medjugorje atrodytų mažiausiai tinkama vieta šiems pasirodymams taip lygiai ir mano dėmesys, jiems skirtas. Iki 1985 metų aš apie Mergelę Mariją beveik nieko nežinojau, išskyrus tik tai, kas apie yra pasakyta šventame Rašte.

ateinančių Kalėdų šventėm. Po pamokos aš paklausiau tą mergaitę, iš kur ji visa apie tai girdėjo. Ji nurodė man vieną savo draugę, kuri turėjo knygą ir video juostelę apie ten vykstančius tariamuosius pasirodymus arba apsišaukimus. Gavęs visą medžiagą ir perskaitęs knygą, aš nieko kito be jai skiriamo smalsumo nepajutau. Praėjus kelioms dienoms, vieną vakarą paguldžius du mūsų vaikus lovose, mano žmona Terri ir aš pradėjome žiūrėti į video juostelę. Kas atsitiko, man bestebint video, visiškai pakeitė mano visą gyvenimą.

visą tolimesnę istoriją. Gruodžio mėnesį aš pradėjau seriją iš keturių skilčių apie apsišaukimus Medjugorje. Vėliau parašiau kitus straipsnius, išdėstydamas savo pažiūras ir pridėdamas naujų žinių. Taip pat gruodžio mėnesio vidury mes susisiekiame su viena laikraščio bendrove, kuriai priklausė daug laikraščių, ir 1986 kovo mėnesį mes jai pardavėme ir savuosius laikraščius. Taip kaip man buvo pasakyta Marijos, dabar mano visas darbas visą laiką yra skiriamas Medjugorje žinios skelbimui.

Visi straipsniai, prasideda nuo

KURDŲ TAUTOS TRAGEDIJA

Pasaulyje yra daug nelaimingų tautų, kurios vargsta ir yra galingsnių kaimynų skriaudžiamos arba naikinamos. Mūsų tautai pasisekė tik patį branduolį prie Nemuno ir Neris krantų išsaugoti. Rytų Lietuva tapo sugudinta arba sulenkinta. Vilniaus kraštas žiauriai surenkintas, o Prūsų arba Maž. Lietuva, kryžiuočių nuterota, o bolševikų okupantų visai sunaikinta.

Kitoms tautoms irgi negeriau sekasi. Sena, 4.000 metų istoriją turinti kurdų tauta, po Pirmojo pasaulinio karo, anglams su prancūzais išdalinant Otomanų imperiją, ne teisingumo pagrindais, bet prekybinių interesų zonomis, kurdų tauta tapo suskaldyta ir padalyta tarp keturių jiems nedraugiškų valstybių. Irakas gavo su Turkija ir Iranu po didesnę dalį, o Sirija mažesnę. Tikras kurdų skaičius nėra tikrai žinomas, nes surašydami gyventojus okupantai jų skaičių mažina ir slepia. Taip darydavo ir lenkai Vilniaus krašte, kur lenkais užrašydavo visus katalikus. Spėjama, kad kurdų gali būti tarp 8 ir 12 mil. Jie yra muzulmonai, sunitų religijos.

Kiekviena kurdų generacija surengdavo sukilimus norėdami išsilaisvinti ir sukurti savo valstybę, bet negaunant iš niekur paramos, būdavo okupuoti nugalėti ir žiauriai naikinami. Po 1925 m. įvykusio sukilimo prieš Turkiją žuvo 200.000 laisvės kovotojų.

Prieš keletą metų Irakui vedant 8-nių metų karą su Iranu, irančiai pakurstė Irako kurdus sukilti žadėdami pagalbą, tačiau kada karas pasibaigė, Iranas kurdus išdavė ir paliko likimo valiai, nes nenorėjo, kad Irako kurdai išsilaisvintų, kadangi tada ir Irano kurdai pradėtų reikalauti laisvės. Irakas norėdamas numalšinti kurdus pasiuntė kariuomenę, o aviacija mėtė nuodingų dujų bombas. Žuvo tukstančiai kurdų, kurie nespėjo pabėgti į Turkiją.

Pereitais metais, Amerikai organizuojant karą prieš Iraką, neva tai norint išlaisvinti Kuveit, kuris buvo Emiro valdomas diktatūrinės valdžios pagrindais be jokio parlamento, panašiai kaip ir Saudi Arabija, Amerika pradėjo ieškoti sau sąjungininkų. Buvo atkreiptas dėmesys ir į kurdus. Amerikos valdžia pasikvietė kurdų išėjimo vadus ir paragino juos sukilti prieš Iraką, pažadėdami visokeriopą pagalbą ginklais ir pinigais. Amerikos Saugumo Tarnybos - CIA radio iš Saudi Arabijos kasdien ragino kurdus sukilti ir išsilaisvinti.

Vargšai kurdai patikėjo Amerikos vadų pažadams, sukilo ir išlaisvino beveik visą Irako valstybėje esančią Kurdistano dalį. Amerikos vadai išsigandę kurdų pasisekimo įsakė karą prieš Iraką užbaigti vieną dieną anksčiau negu

Rašo Albinas Pocius

buvo numatyta. Pasibaigus karo veiksams, visa Irako dar nesunaikinta armija atsisuko prieš kurdus ir Basros Shiitus. Kurdų vadas nuskubėjo į Vašingtoną paklausti kas atsitiko su jam duotais pažadais, bet prezidentas jo nepriėmė ir pasislėpė, Velykų atostogoms išvažiuodamas į Floridą žvejuoti. Tai pamoka visoms sovietų pavergtoms tautoms, kad nereikia pasitikėti tuščiais pažadais, nes 1956 m. prancūzai su anglais apgavo vengrus, o dabar tapo apgauti kurdai.

Silpnai ginkluoti kurdų sukilėliai negalėjo atsilaikyti prieš Irako tankus ir šarvuotus. Kilo paniką ir prasidėjo masinis bėgimas į Irano ir Turkijos pasienį. Apie 3 mil. kurdų paliko namus ir visą turtą ir skubėjo išgelbėti, kad vėl nebūtų nuodingomis dujomis išžudyti. Turkija su Iranu uždarė sieną ir kurdų neįsileidžia. Kasdien Turkijos pasienyje nuo šalčio ir bado miršta apie 500 vaikų ir senelių, bet niekas jais nesirūpina. Kurdų daktarai ir jų vadai šaukia televizijos ir spaudos reporteriams: „Kur dingo Tarptautinis Raudonasis Kryžius, kur yra Amerika su savo apgaulingais pažadais“. Raudonasis Kryžius neturi laiko gelbėti kurdus, nes reikia teikti pagalbą Tel Avive sugriautų namų savininkams ir Kuveito šeimoms, nes Irakui sudeginus jų alyvos šaltinius vargšai milijonieriai neturi anksčiau turėtų pajamų.

Amerika ir jos sąjungininkai tikėjosi, kad apie kurdų tragediją pasaulis mažai ką tesužinos, tačiau ne valstybių vadai, bet sąžiningi televizijos ir spaudos reporteriai sukėlė tokią pasipiktinimo audrą, kad įvykiu nebebuvo galima nuslėpti. Pirmiausias prancūzai su anglais, o vėliau ir Amerika pradėjo iš lektuvų mesti į pabėgėlių stovyklas maistą ir rūbus. Dabar Amerikos kariuomenė nori įrengti Turkijos pasienyje, bet Irako žemėje apie 20 stovyklų pabėgėliams, kur jie gaus nuo spekuliantų atliekamą maistą, rūbus ir gyven palapinėse.

Nors ir labai pavėluota pagalba, bet vistiek dar išgelbės daugelio tūkstančių žmonių gyvybes, o kurdų vadams bus gera pamoka, kad nereikia lengvai pasitikėti didžiųjų valstybių, kurie norėjo karą prieš Iraką vesti iki „paskutinio kurdo“. Pereito karo metu jie Europos mažosioms tautomis apgauti paskelbė taip vadinamą „Atlanto Chartą“ norėdami, kad mes visi padėtume jiems kariauti prieš Hitlerį. Daug kas patikėjo ir jiems padėjo, bet karui pasibaigus jie visą Rytų Europą išdavė į Stalino vergiją, kad nereikėtų savo pažadų ištesėti.

Šiandien kovodami už Lietuvos Nepriklausomybę įteisinimą,

būkime labai atsargūs su visais svetimųjų pažadais ir pasitikėkime tik savo tautos jėgomis. Mūsų tautos jėga yra vienybėje, todėl gyvenkime visi kaip viena šeima, jeigu norime būti vieną dieną laisvi. Sakoma, kad Dievas palaimina tas šeimas kur yra meilė ir susiklausymas

Krauju paženklintas laisvės troškimas

Sausio šešioliktą dieną Lietuvos visuomenė atsisveikino su kritusiais patriotais. Nuo sporto rūmų per Žalįjį tiltą gyvu koridorium žuvusių palaikus nešė į Arkikatedrą. Prieš gedulingas Mišias pirmas kalbėjo Lietuvos stačiatikių arkivyskupas Chrizostomas. „...Ši tragedija - jums garbė, jums, siekiantiems laisvės. Visos tautos turi teisę būti laisvos. Kiekviena tragedija kviečia sąžininguosius vienytis prieš blogio jėgas ir prievartą. XX amžiaus pabaigos pasaulis - tai netasai, kuris buvo jo pradžioje“.

„Joks tankas neprivers mūsų elgtis prieš savo sąžinę. Pasiryškime nieko bendro neturėti su nusikaltėlių grupe - „gelbėjimo komitetu“, - kvietė parlamento kapelionas R.Grigas.

Po pamaldų Gedulo mitinge Arkikatedros aikštėje, kurį pradėjo A.Grumadas, be kitų, kalbėjo ministras pirmininkas G.Vagnorius: „...TSRS karinės jėgos nepasimokė iš agresijos Vengrijoje, Cekoslovakijoje, Afganistane. Jų kursas - tai skęstančiojo griebimasis už skustuvo. Reikalaujame sudaryti tarptautinę komisiją sovietų armijos piktadarėboms iširti“.

„Prieš daugelį metų čia stovėjo Didžiojo kunigaikščio Vytauto karstas. Dabar čia guli mūsų vaikai. Ir mes apraudam jų mirtį, - sakė Justinas Marcinkevičius. - Jie krito su žodžiu LIETUVA lūpose“. Latvijos AT sekretorius: „Broliai, su kuriais atsisveikiname, žuvo ir už Latvijos nepriklausomybę“.

Pagarbos žodžius žuvusiems už nepriklausomybę tarė Lenkijos senatorius Piotras Andžejewskis („Be laisvos Lietuvos nebus laisvos Europos“), Talino meras, Rusijos AT deputatas („Žuvusieji žada laisvę visoms didžiulės mirstančios imperijos tautoms. Mes, rusai, prisiekiame pratęsti jų žygi“), Gruzijos, Moldovos deputatai.

Jonas Baranauskas

Raudonji Armija užima Lietuvos pastatus

Sovietų kareiviai okupavo dar 10 pastatų Lietuvoje balandžio 24 dieną.

Nėra jokio paaiškinimo iš Sovietų vyriausybės ar vietinių komendantūrų. Kremlius teisinasi, kad tie pastatai yra Sovietų nuosavybė. Neskaitant Vilniaus ir Kauno, užimti pastatai dabar yra technikos mokyklos Klaipėdoje, aviacijos fabrikas Prienuose ir kitur.

„The Weekend Australian“
April 27-28

Published by Val. Cizauskas
38 Coghlan St., Nidre, 3042
President of the Lithuanian
Catholic Federation

ĮVYKIAI

Minske prasidėjo visuotinis streikas. Darbą nutraukė visos stambiausios Baltarusijos sostinės įmonės. Miesto centre, prie Baltarusijos Aukščiausios Tarybos pastato buvo surengtas mitingas, kuriame dalyvavo daugiau nei 15.000 žmonių. Streikuojantys darbininkai reikalauja padidinti atlyginimus, kompensuoti kainų pakėlimu padarytus nuostolius. Reikalaujama taip pat Gorbačiovo bei Baltarusijos vyriausybės atsisakyti. Prie Minsko darbininkų prisijungė Soligorsko šachtininkai.

Sios dienos streikas yra atsakymas į Baltarusijos vyriausybės atsisakymą patenkinti darbininkų reikalavimus.

Rusijos Federacijos Aukščiausioji Taryba suteikė Borisui Jelcinui ypatinguosius įgaliojimus, prezidentinės valdžios galias. Kaip pažymi apžvalgininkai, Rusijos federacija tuo būdu faktiškai tampa prezidentine respublika, kurioje Aukščiausiosios Tarybos prezidiumo pirmininkas turės labai plačias teises, tarp jų teisę skelbti dekretus, privalomus visai Federacijai. Per kovo 17 dieną vykusį referendumą absoliuti dauguma Rusijos gyventojų pasisakė už prezidento posto įkūrimą ir už tai, kad prezidentas būtų renkamas visuotiniu tiesioginiu balsavimu.

Iškilmingomis pamaldomis Sv. Petro Bazilikoje buvo užbaigtas neeilinis kardinolų kolegijos narių susirinkimas. Koncelebracines mišias kartu su popiežium Jonu Paulium II aukojo visi susirinkimo dalyviai. Šventasis Tėvas padėkojo kardinolams už jų dalyvavimą eucharistinėje aukoje ir už pagalbą sprendžiant visai Bažnyčiai svarbus klausimus.

„Neeilinis kardinolų kolegijos narių susirinkimas - pasakė Popiežius - tai didelis įvykis, už kurį turime dėkoti Viešpačiui. Tas susirinkimas, be abejonės suteiks Bažnyčiai ir jos ganytojui naujų paskatų evangelizuoti tautas ir rūpintis Bažnyčios narių sielovada. Po mišių šventasis tėvas dar kartą susitiko su visais kardinolais. Buvo surengti bendri pietūs, kuriose dalyvavo taip pat Lietuvos vyskupų konferencijos pirmininkas kardinolas Vincentas Sladkevičius.

Buvęs sovietų užsienio reikalų ministras Sevardnadzė lenkų dienraščiu „Gazeta“ duotame interview išreiškė nuomonę, jog Gorbačioviui ir Jelcinui dar ne vėlu užmegzti tarpusavio dialogą. Sevardnadzės nuomone, šių dviejų politinių veikėjų konfrontacija tegalinti atvesti Sovietų Sąjungą į anarchiją ir chaosą. Tuomet neišvengiamai į valdžią ateitų diktatorius.

Apie tris tūkstančius tikinčiųjų dalyvavo Albanijos sostinėje Tiranoje surengtose stačiatikių velykinėse pamaldose. Albanijos komunistinė valdžia beveik 25-erius metus griežtai draudė bet kokias pamaldas ir, apskritai, religinę praktiką, nes Albanija buvo paskelbta ateistine valstybe. Iš trijų milijonų ir dviejų šimtų tūkstančių Albanijos gyventojų, 70 procentų yra musulmonai, 20 procentų - stačiatikiai ir apie 10 procentų katalikų.

TEVIŠKES AIDAI

18 Henry St., Kensington, Vic. 3031. Tel. 376 7355
LEIDŽIA AUSTRALIJOS LIETUVIŲ KATALIKŲ FEDERACIJA

Redaktorius Kazys Mielažys. Korespondencijas, straipsnius, skelbimus, prenumeratas siųsti viršuje nurodytu adresu. Prenumeratos kaina metams \$30. Kituose kraštuose \$35. Atskiras numeris \$1.00. Skelbimai už skilties vieną cm. - \$2.00. Nuolatiniams skelbėjams daroma nuolaida. Už skelbimų turinį neatsakoma. Redakcija straipsnius ir korespondencijas taso savo nuožiūra.

Kremliaus Lozorius

Sovietų generolai, pulkininkai ir kiti komunizmo-imperializmo šulai suvažiavo į Maskvą balandžio 24 dieną, pagal jų apskaičiavimą, į M. Gorbačiovo šermenis. Anarchija imperijoje, ekonominė krizė ir nuostolingi streikai, Kremliaus vado populiarumo nustumimas, atrodė, kad buvo pastatę visų aplėstą Gorbačiovą į neišvengiamą pradžią. Pasiskubino. Sovietinių intrigų burtinokas neužbaigė savo dienų, bent kol kas.

Prieš parlamento posėdį, per kurį jis turėjo būti pašalintas iš kompartijos sekretoriaus pareigų, o vėliau ir iš prezidentūros, Gorbačiovas įtikino savo priešus, kad jiem nėra kitos išeities, kaip palikti jį, Gorbačiovą, dar kartą mėginti įvesti reformas ir išgelbėti imperiją. Prieš išdrožiant kalbą šamokslininkam, Gorbačiovas buvo pasitaręs su devynių respublikų prezidentais ir išgavęs jų pritarimą naujos unijos sutarčiai ir ekonominėms reformoms. Rusijos Federacijos prezidentas Jeltsinas irgi sutiko su tuo pasiūlymu išgelbėdamas M. Gorbačiovą.

Gorbačiovo meistriškas susidorojimas su jį puolanciais iš visų pusių priešais buvo pagrįstas logika. Reformos šalininkai nėra susiorganizavę nei turi tinkamo vado, kuris sugebėtų perimti visos imperijos valdymą. Jeltsinas nori ir gal gali tvarkyti tik savo Rusiją. Jis protingai pasielgė ištiesdamas pagalbos ranką Gorbačioviui su sąlyga, kad šis pakeis unijos sutartį duodamas daugiau teisių atskiram respublikom. Nei Jeltsinui, nei Gorbačioviui kitos išeities nebuvo. Kitaip būtų prieita prie diktatūros ir prie pilietinio karo.

Pamatę konservatoriai ir generolai, kad jie liko vieni jau ne tik prieš Gorbačiovą, bet ir prieš Jeltsiną ir kitas respublikas, prarado drąsą nuversti valdžią, nes tokiu atveju streikai galėjo apimti visą imperiją. Nei armija nei KGB negalėtų jų sustabdyti ir turėtų kapituliuoti, o gal ir prarasti savo galvas. Taip, vietoj šermenų, jiems teko pasiklausyti Kremliaus vado pamokslų, kuris daliai konservatorių atidarė akis, ir jie suprato su kokiais pavojais būtų surištas Gorbačiovo pašalinimas.

Negalima girti dienos prieš vakarą. Dar reikia palaukti, ar streikuotojai sutiks grįžti į darbą. Reikia, kad nors tos 9 respublikos pasirašytų unijos sutartį. O ir su likusiom teks susitarti dėl tarpusavio santykių, nes, berods, jėgos vartojimas prieš jas jau buvo atmetas susitikime su respublikų vadais.

Gorbačioviui pavyko išsigelbėti, bet tik kol kas. Dabar jam teks parodyti savo sugebėjimą ne vien kalbėti apie reformas, bet jas įgyvendinti ir surasti kaip pagerinti darbininkų gyvenimą. Tam reikės skubios užsienio pagalbos. Ją greičiau gautų, jei pasibaigtų streikai ir jei Maskva bent pradėtų rimtas derybas su Pabaltijo valstybėm ir gražintų Lietuvoj ir Latvijoje sovietų dalinių užimtus pastatus.

Ši nauja situacija Sovietų Sąjungoje yra itin palanki derybų pradžiai tarp Maskvos ir Vilniaus. Gorbačiovas dabar turėtų mažiau bijotis kariuomenės spaudimo. Jam ir nėra laiko nutęsti Pabaltijo

Rašo Dr. Jonas Kunca

konflikta. Tiek Rusijai, tiek Lietuvai yra skubu užbaigti ginčus ir susitarti dėl ekonominių santykių, o mūsų kraštui dar ir dėl sienų kontrolės, sovietų armijos dalinių buvimo Lietuvos teritorijoje ir dėl pačios nepriklausomybės pripažinimo, apie kurį Kremlius iki šiol nenorėjo nei girdėti. Dabartinę padėty Maskvos laikysena galėtų būti pasikeitusi. Greičiausiai Maskva dar mėgins daryti kokią nors spaudimą prieš nepriklausomybės atgavimą, bet tankų tai greičiausiai daugiau nebesiūs.

Blaivēja Lietuvos lenkų požiūris

Pranešimas iš Švedijos

Rašo A. Lembergas

Lietuvos aukščiausiosios tarybos narys Česlovas Okinčicas kovo pradžioje lankėsi Stockholme, kur buvo Švedijos lenkų instituto svečias. Ta proga jis kalbėjosi su dienraščio Dagens Nyheter korespondentu Michaeliu Viniarskiu apie Lietuvos lenkų kintantį nusistatymą savo krašto nepriklausomybės klausimu. Pokalbis pasirodė laikraštyje kovo 8-ją tokiomis antraštėmis: „Žudynės suvienijo Lietuvą - Dabar net lenkai nori laisvos respublikos“.

C. Okinčicas priklauso Lietuvos lenkų mažumai, kurių skaičius siekia apie 300,000 asmenų. Jis pats išrinktas deputatu Vilniaus lenkų ir lietuvių balsais. Stockholmo laikraščio korespondentui jis sakė: „Anksčiau daugelis Lietuvos lenkų buvo skeptiški nepriklausomybės atžvilgiu - tai mažiausia, ką galima pasakyti. Bet šandien dauguma supranta, kad geriausias būdas savo tautybės teisėms užtikrinti yra nepriklausoma Lietuvos respublika.“

Kai perestroika virto pansarstroika

Sausio 13-ją sovietų karių surengtos žudynės tapo postikiu, kuris sulydė visas Lietuvos tautybes prieš Maskvą. Tą naktį, kai „perestroika“ pavirto „pansarstroika“, Lietuvos lenkai tarsi išblaivējo, sako Okinčicas. Visu aštrumu kilo klausimas: „Arba mes su sovietų tankais, arba su lietuviomis“.

Lietuvos žmonių apklausa vasario 9-ją parodė, kad net Vilniuje, kur tik pusę gyventojų sudaro lietuvių tautybės žmonės, aiški dauguma balsavo už nepriklausomybę.

Sausio 13-ją Okinčicas viešėjo Varšuvoje. Tarybos pirmininkas Vytautas Landsbergis paprašė jį ten pasilikti ir pavedė jam pradėti pokalbius dėl diplomatinių ir kitokių ryšių užmezgimo su Lenkija, Vengrija ir Čekoslovakija. Tuo reikalu jis lankėsi Vidurio Europos valstybėse, nors kokio nors diplomatinio pripažinimo negauta. Vis dėlto dabar Vilniuje jau nuolat buvą Lenkijos užsienio reikalų ministerijos pareigūnai.

Iki šiol Lietuvą pripažino tikslai Islandija. Tai buvo drąsus poelgis, sakė Okinčicas. Švedų korespondentui jis papasakojo, kad šiam įvykiui pažymėti viena Vilniaus gatvė buvo pavadinta Islandijos vardu. Vilniuje dar nėra

Jau laikas pradėti galvoti apie išsilaisvinusios Lietuvos atstatymą, kuris pareikalauš iš tautos daug pasivertimo ir ištvėrmės, o iš vyriausybės sugebėjimo vadovauti atstatymo darbiui. Kad pašalinti korupciją, spekuliaciją ir sudrausminti kriminalinį elementą, prireiks ir valdžios kietos rankos. Demokratija negali toleruoti anarchijos, jei ji nori triumfuoti. Jei žmonės matys, kad valdžia eina už teisingumą ir bendrą visų gerovę, jie ją supras ir parems. Valdžia turi stovėti visai tautą, o tauta už valdžią. Tai vienintelis kelias į galutiną laimėjimą.

Švedijos gatvės, bet tokia galimybė tebėra, šypsodamasis pridūrė Okinčicas.

KGB naudojasi abiejų pusių klaidomis

Salia darbo parlamente ir pavedimų, C. Okinčicas leidžia Lietuvos lenkų laikraštį Znad Vili, nuolatos rūpinasi lenkų ir lietuvių dialogu. Pasak jo, abiejų tautybių prieštaravimų šaknys glūdi daugiamžėje bendroje istorijoje.

Daugelis lietuvių linkę manyti, kad lenkai siekia vyrauti ir todėl jais nepasitiki. Daugelis Lietuvos lenkų savo ruožtu baiminasi, kad lietuvių tautinis atbumdas sudaro pavojų jų kultūrai ir kalbai. Šią baimę dar pakursto spauda, rašydama, kad Lietuvoje nesą tikrų lenkų, tikslai sulenkėję lietuvių.

Tokie dalykai labai džiugina KGB dezinformatorius, kurie mėgina visokiais būdais suskaldyti tautybes, teigia Okinčicas. Pradžioje sovietai nesuprato vadinamojo „lenkų klausimo“ reikšmės, bet dabar jį juo labiau išnaudoja.

Okinčicas nesutinka, kad Sąjūdžio vadovai esą nusiteikę prieš lenkus, bet pripažįsta, kad etuviai nacionalistai, kaip ir lenkai, pradžioje padarė rimtų klaidų. Sąjūdis, pasak jo, neturėjo aiškios linijos mažumų atžvilgiu ir šaltai skaičiavo, kad pakanka to, jog lietuvių sudaro 80% visų Lietuvos gyventojų. Tokia pažiūra silpnino laisvės kovą. Okinčicas vertina optimistiškai dabartinę padėty, kurią, anot jo, labai pagerino sovietų tankai.

Lietuvos lenkai vienbalsiai pasmerkė sausio 13-sios smurtą ir tuo pačiu laimėjo lietuvių palankumą. Parlamentas nusprendė, kad tose srityse, kur lenkai sudaro daugumą, administracijos reikalai tvarkomi jų kalba. Netrukus ketinama atidaryti daugiau lenkiškų mokyklų, netgi universiteta.

„T.Z.“ Nr. 15

Jau penkta savaitė Rusijoje ir Ukrainoje tęsiasi šachtininkų streikas. Streikuoja apie 300.000 darbininkų. TASS'as ir komunistiniai laikraščiai tvirtina, kad šachtininkų streikas įgauna vis ryškesnį politinį - antikomunistinį pobūdį. Streikuojantys šachtininkai teigia, kad didžiausia kliūtis pagerinti darbininkų gyvenimą yra pati sovietinė sistema.

Stebuklai komunistiniame krašte

Atkelta iš 1-mo psl.

vyriausia savo metais. Ji yra vidutinio ūgio, labai liesa ir nepaprastai rami ir giliai religinga. Ji planuoja tapti vienuole. Vika Ivankovič yra antroji savo amžiumi ir taip pat ketina būti vienuole. Ji turi ryškius veido bruožus, ir jos veidas yra labai patrauklus. Ji yra iš visų žaviausia, tačiau neturinti jokio „dirbtinumo“. Ivanka Ivankovič yra jauniausia ir ruošiasi vedyboms. Ji yra gražiausia iš šių keturių mergaičių ir labai artima mūsų dienų paaugliams, bet yra giliai religinga. Ivan Dragičiū, vyriausias amžiumi iš dviejų berniukų, nori būti kunigu. Jis yra labai drovus ir užsidaręs, labai rimtas ir visuomet susimąstęs. Pats jauniausias ir gaivališčiausias yra trylikos metų Jakov Colo, kuris buvo vos dešimties metų, prieš įvykstant apsiireiškimams. Kaip ir visi kiti, jis yra visiškai normalus. Kas link šio taip jauno ir „nervuoto“ berniuko šių šėsių regėtojų grupėje sąryšis su apsiireiškimo tikrumu, palyginus jį, sakysime, su mūsų dienų vaikais, atrodytų labai neįtikimama, kad jis eitų į bažnyčią po dvi ar tris valandas kiekvieną dieną ten melstis ar tai būtų žiema ar vasara, blogas ar giedras oras, ir visa tai darytų daugiau negu keturius metus, ištikimes, kad jis regi šiuos šventus apsiireiškimus iš paties Dievo. Iš tiesų, visų šių šėsių regėtojų amžius ir būdas ir nuolatinis apsiireiškimų pasikartojimas, yra tvirtas paliudijimas, kad kažkas nepaprasto vyksta šioje vietoje.

(Iš anglų kalbos vertė Česl Valdas Obcarškas, „Saltinis“ 3(1388))

Ar sovietų kariuomenės daliniai Rytų Vokietijoje bus gražinami per Lietuvą?

Lietuvos min. pirm. Gediminas Vagnorius pasakė jog Lietuvai būtų labai pavojinga, jei buvusioje Rytų Vokietijoje dislokuoti sovietų kariuomenės daliniai būtų gražinami į Sov. Sąjungą per Lietuvos teritoriją, sausumos keliais arba per Klaipėdos uostą. Lietuva norėtų išvengti karo dalinių tranzito, pasakė Vagnorius vokiečių laikraščiui „Berliner Zeitung“ duotame interview. Sovietai galėtų nuspręsti dalį iš Vokietijos grįžtančių, sunkiai apginkluotų karių pajėgų palikti Lietuvą, tuo būdu sustiprinti okupaciją. Vagnorius viliasi, kad Lenkijos vyriausybė leis sovietų daliniam iš Vokietijos per Lenkijos teritoriją sugrįžti į V. Sąjungą. Jei, betgi, Lenkija neotų leidimo, tuo atveju, Vagnorius nuomone, dalinių tran per Lietuvos teritoriją turėtų pagal labai tikslų susitarimą etuvos ir Sov. Sąjungos. Rytų Vokietijoje tebėra apie pusę milijono sovietų karių, kurie paiaipsniškai turi būti atraukti iki 1994-ųjų metų pabaigos. Sovietų vidaus reikalų ministerijos atstovas, tuo tarpu, paneigė, kad pastaruoju laiku į Lietuvą yra pasiūti papildomi vidaus reikalų ministerijos ir KGB daliniai, pasakė, kad Lietuvoje jau esančių dalinių skaičius nebūsių padidintas, bet pripažino, kad pastaruoju laiku įvyko dalinių judėjimas, būvę pakeisti kai kurie desantininkų daliniai.

Brangūs Lietuvos žemdirbiai!

Alfonsas Stabingis

Jauna Lietuvos Respublika, alinkta 50 sovietinimo metų, gyvena sunkias išbandymų dienas - siekia pati įveikti iš Rytų primestą ekonominę krizę. Didžiojoje kaimyninėje valstybėje jaučiamas maisto produktų nepriteklus. Tačiau mes negalime leisti, kad Lietuvos žemės ūkis nusmuktų. Žemė - visų mūsų turtas. Ji mus maitino ir turi maitinti. Tai išgyvenimo sąlyga.

Antrąjį Nepriklausomybės pavasarį kaimas pasitinka, slegiamas didelio susirūpinimo dėl savo ateities - ar išliks kolektyviniai ūkiai, ar galės gyvuoti valstiečių ir kitokie privatūs ūkiai. Respublikos Vyriausybė, vadovaudamasi realaus gyvenimo diktuojama logika ir suprasdama, kad svarbiausia - ramus ir sutelktas darbas, šiandien dar kartą pabrėžia, kad reformos kaime nebus skubotos ir neapgalvotos arba vykdomos prievartos būdu. Siekiamo ir siekiamas sudaryti sąlygas kaimo žmonėms laisvai pasirinkti jiems priimtina ūkininkavimo formą - kolektyvinę įmonę ar valstiečio ūkį. Todėl labai atsakingai pareiškiamo, kad kolūkių ir tarybinių ūkių dirbtinai negriausime - jie bus reorganizuoti į kooperatines (akcines) bendroves. Efektyviai dirbančios reorganizuotos kolektyvinės įmonės išliks, o nuostolingos gali bankrutuoti.

Kartu bus siekiama sudaryti sąlygas normaliai ūkininkauti tiems, kas jau turi paėmęs ar paims žemės. Žmonės gali būti ramūs - tinkamai dirbantys žemę nuo jos nebus nubartys. Už valstybei parduotą produkciją žemdirbiams bus papildomai skiriama plačiai vartojamų prekių, materialinių techninių išteklių. Numatoma dar kelti ir žemės ūkio produktų supirkimo kainas.

Kaino inteligentija, pirmiausia žemės ūkio specialistai, turėtų valstybei padėti reformuoti žemės ūkį, tautosi kaime sukauptą turtą. Kokį ūkį turėsime privatizavimo išvakarėse, tiek kiekvienam žemdirbiui teks dalies reorganizuotoje kooperatinėje bendrovėje, tokie ir būsimie turtingi. Būkime nepakantūs turto grobstytojams. Jokie įstatymų pažeidimai negali likti nepastebėti. Kitokių atvejų gresia visiška stuirutė, kuria mums priešiškos jėgos netruks pasinaudoti. Siekama įveikti ekonominius sunkumus, atsiradusius ne dėl Lietuvos žmonių kaltės, kompensuoti pramonės produkcijos ir paslaugų pabrangimą. Respublikos Vyriausybė žemės ūkio įmonėms neseniai skyrė, padidindama supirkimo kainas, beveik 1 mlrd. rublių. Be to, ūkininkams remti numatyta 73 milijonai rublių, 108 milijonais sumažinti žemės mokesčiai, socialinio draudimo įmokos ir banko palūkanos prastesnių žemių ūkiams. Kartu mes suprantame, kad šios lėšos dar netenkina poreikių. Tai pirmieji žingsniai. Nauja ekonominė sistema orientuota į rinkos sąlygas, kuriose maisto ūkis, be abejonės, užims prioritetinę padėtį. Vyriausybė ieško būdų, kaip papildomai žemdirbius paremti ir pinigais, ir materialiniais ištekliais.

Daug aistrų kyla beiškant svarbiausios gamybos priemonės - žemės savininko. Vyriausybės

nuostata konkrečiai, labai aiški ir nedviprasmiška: žemės šeimininkas šiuo metu gali būti tas, kas ją dirba ar pasirtuošęs dirbti. Tai ir dabartinis kolūkietis ar tarybinio ūkio darbininkas, vadovas ar specialistas, tai ir naujai įsikuręs ūkininkas ar grįžtantis į savo bei tėvų žemę Lietuvos pilietis.

Visų jų, taip pat ir kitų žmonių, turinčių žemės sklypus, pareiga šį pavasarį - berti grūdą į gerai išpureną dirvą, puoselėti prasikalusį daigą ir iš kiekvieno žemės lopinėlio surinkti kuo gausesnį derlių, užauginti daugiau gyvulių. Žemės ūkio produktai šiais metais bus brangūs.

Italų žinių agentūra ANSA apie balsavimą Lietuvoje

„Lietuva laimi pirmąjį raundą kovoje už nepriklausomybę“, tokia antrašte italų žinių agentūra ANSA pristato savo korespondento ilgą pranešimą apie Lietuvoje pravestos pilietinės apklausos rezultatus. ANS'os pranešimais plačiai pasinaudoja Italijos laikraščiai, kurie pirmadienį, daug rašo apie Lietuvoje vykusią pilietinę apklausą, komentuoją jos rezultatus, pabrėžia lietuvių tautos vieningą pasisakymą už nepriklausomybę, atkreipia dėmesį į tai, kad net dalis Lietuvoje esančių tautinių mažumų pasisakė už Lietuvos respublikos nepriklausomybę. Galutiniai apklausos rezultatai bus paskelbti pirmadienio pavakare, bet negalutiniai duomenys jau žinomi: iš dviejų milijonų 650-tūkstančių balsavimo teisę turinčių Lietuvos gyventojų, apklausoje dalyvavo 84-ri procentai balsuotojų, iš jų kiek daugiau negu 90 procentų pasisakė už tai, kad Lietuva būtų nepriklausoma valstybė ir tik šeši su puse procento balsuotojų pasisakė prieš. Tai neabejotina, akivaizdi Lietuvos pergalė, rašo agentūra ANSA, pergalė, kuri negalės neturėti įtakos ateities Lietuvos santykiams su Sovietų Sąjunga. Toliau ANSA agentūra rašo, kad Lietuva nedalyvaus Gorbačiovo siūlomame referendume dėl Sovietų Sąjungos ateities. Šį referendumą atmeta ne tik Lietuva, kuri per praėjusio šeštadienio apklausą jau išreiškė savo valią, bet ir Latvija ir Estija, taip pat Gruzija ir Armėnija.

Lietuvos A T-bos pirmininkas Vytautas Landsbergis, pirmadienį, vėl kreipėsi į Vakarų demokratines šalis, ragino stipriau politiniai paremti Lietuvos nepriklausomybę. Jei nesusilausime stipresnės Vakarų politinės paramos, sakė Landsbergis Portugalijos televizijai, tai galėtų paskatinti sovietus prieš Lietuvą imtis naujų smurto veiksmų. Landsbergio nuomone, nėra pagrindo per daug tikėtis, kad Gorbačiovas sušvelnins savo laikyseną Lietuvos atžvilgiu, ypač jei nebus Vakarų politinio spaudimo.

Amerikos valstybės sekretorius Baker'is, sekmadienį pasidžiaugė pilietinės apklausos Lietuvoje rezultatais, pasakė, kad JAV-bių ir Sovietų Sąjungos santykių tolesnis vystymasis priklausys nuo to, kaip Kremlius atsilieps į Pabaltijo respublikų nepriklausomybės aspiracijas. Pabaltijo kraštų klausimu, amerikiečių ir sovietų nuomonės nesutampa, pasakė

Kviečiame susilaikyti nuo priešiško ir konfliktus kurstančių pareiškimų žemės ūkio įmonių vadovų adresu. Taip pat raginame ir kai kuriuos ūkių vadovus labiau atsižvelgti į privataus ūkio, valstiečio interesus. Mums reikalinga vieninga Lietuva.

Kaimo darbuose žmonės nebus vieniši. Juos lydės nuolatinis Vyriausybės rūpestis ir miesto žmonių parama.

Pjau tas, kas pasėsi!

G.Vagnorius

Lietuvos Resp. ministras pirm.

R. Survila

Žemės ūkio ministras

valstybės sekretorius ir pakartojo, jog amerikiečių administracija trokšta, kad būtų reikiamai atsižvelgti į lietuvių, latvių ir estų nepriklausomybės siekimus, kad Pabaltijo klausimas būtų išspręstas dialogo keliu. Panašiai praėjusią savaitę išsireiškė ir prezidentas Bush'as, kuris, per susitikimą su verslininkais taip pat paragino sovietus taikiai išspręsti Pabaltijo problemą, pridūrė, kad, priešingu atveju, amerikiečių ir sovietų santykiuose pasireikštų nesklaidumai.

Belgijos užsienio reikalų ministras Byskens, Briuselyje, išreiškė viltį, kad Sovietų Sąjunga reikiamai atsižvelgs Lietuvoje pravestos pilietinės apklausos rezultatus, į lietuvių tautos išreiktą valią būti nepriklausomai. Ministras Byskens pasakė: tikiuosi, kad apklausos rezultatai paskatins sovietinę valdžią užmegzti dalykišką dialogą, siekti abiem šalim patenkinamo sprendimo.

Pirmadienį, popietiniu metu Vilniuje vyksta Lietuvos AT-bos iškilmingas posėdis, kuriame, kaip garbės svečiai, dalyvauja pilietinę apklausą Lietuvoje stebėję užsienio kraštų atstovai, tarp jų aukšto rango Danijos Parlamento delegacija, Tarybos posėdyje jie turėjo progos tarti žodį. Iš Vilniaus mums buvo pranešta, kad padėtis sostinėje ir kitur Lietuvoje rami, nesimate sovietų kariuomenės judėjimų, nepasirodė į Lietuvą šiomis dienomis atsiųsti specialaus KGB dalinio kariai. Vilniuje tebejauciama pakili nuotaika dėl pilietinės apklausos džiuginančių rezultatų.

LRTV

Gegužės 21 d. turi įvykti eilinė Rusijos AT-bos sesija, kuri padarys pakeitimus Konstitucijoje ir apibrėš prezidento kompetenciją. Rusijos prezidento rinkimai numatomi birželio 21 d. Apžvalgininkai neabejoja, kad prezidentu būsiąs išrinktas Borisas Jelcinas, kuris, dabar gavęs ypatingus įgaliojimus, pasiekė labai svarbią pergalę kovoje prieš Gorbačiovą. Gorbačiovas vis labiau izoliuojamas (vadinamieji konservatoriai jį kaltina nesugebėjimu apsaugoti komunistinį režimą, S. Sąjungos vientisumą, o pažangieji kaltina Kremliaus dabartinį šeimininką, kad nevykdo reikiamų demokratinį reformų, nesugeba spręsti politinių, ekonominių ir socialinių problemų).

Kaip uola stovėjai

(Pokario metų motinoms)

Kaip uola stovėjai prie kiemo vartelių,

Tu matei, kaip žūsta mylimas sūnus,
Kaip jo kūną spardo prie dulkėto kelio

Ir girdėjai prieš tu šlykščius keiksmus.

Tada dangus verkė, šaltas lietus krito.

Rankas iškelus, lyg uola stovėjai.
Veidas rūstus buvo, ašaros tik ritos,
Zilus tau plaukus draikė kilęs vėjas ...

Tavo sūnus žuvo gindamas tėvynę,
Kad galėtų arti laukuose dirvas,
Vyturiai, kad kiltų į dangaus mėlynę
Ir skambėtų sesių vakarais daina.

Tavo sūnus žuvo, kad užaugtų duona,

Kad prie namo oštų liepa ir klevai,
Kad vien būtų gėris, laisvė žmogui duota

Ir išnyktų blogio šmėklos amžinai.

Dar nuo lopšio mokei ginti savo žemę,

Ginti tautos laisvę ir savo namus,
Amžiais kur lietuvių protėviai gyveno,

Amžiais kad ši žemė - Lietuva - tik bus.

Tu buvai sustingęs, kaip uola granito,

Tave stumdė, mušė žiaurūs atėjūnai.
Tu žvelgai į vietą kur sūnus parkrito

Ir matei laisvę Lietuvoj jau žūva.

Lietuva, 1991.III.29

Kalba Mon. L.Tulaba

Italijos katalikų dienraštis „Avenire“ išspausdino interviu su monsinjoru Ladu Tulaba. Prelatas Tulaba, ilgus metus vadovavęs Sv. Kazimiero kolegijai, Sv. Rašto specialistas, išsamiai papasakojo italų skaitytojams apie Lietuvos Bažnyčios kančių ir kovos kelią sovietinės okupacijos metais, aptarė dabartinę Bažnyčios padėtį Lietuvoje, supažindino su sudėtingomis problemomis, kurias šiuo metu sprendžia Lietuvos Bažnyčia. Prelatas Tulaba kalba apie represijų padarinius, kurie dabar labai apsunkina normalią Bažnyčios veiklą - apie kunigų stoką, katekizacijos sunkumus, komunistinės valdžios nusavintą ir nugyventą Bažnyčios turtą, kurį Lietuvos vyriausybė dabar gražina, bet neturi lėšų kompensuoti turto padarytą žalą. Jis pasakoja apie religinį atgimimą Lietuvoje, apie iš pogrindžio išeinančias vienuolijas augantį pašaukimų skaičių, apie grįžtančius prie tikėjimo Lietuvos žmones.

Į žurnalisto klausimą: „Koks gi dabar, po 50 metų trukusios prevartinės ateizacijos, yra lietuvių tikėjimas, prelatas Tulaba atsako: „Tas tikėjimas yra gyvas, bet jis nėra tobulas. Lietuviai yra tikinti tauta, bet visą penkiasdešimtmetį neturėjo galimybės tikėjimo giliau pažinti. Antrą vertus, pažymi prelatas Tulaba, tikėjimas yra Dievo malonė. Galima tikėti ir be tikybos pradžiamokslis. Daug jaunuolių, kurie kartu su tėvais buvo išvežti į Sibirą, nemoka melstis, ilgus metus net nebuvo matę kunigo, o šiandien jie beldžiasi į kunigų seminarijų duris.“

LRTV

ATGITIŠKAS ŽINGSNIAI

AUSTRALIJOS LIETUVIŲ JAUNIMO LAIKRASTIS.

Redaktorė J. Žitkevičienė, 29 Ormond Rd., Moonee Ponds Vic. 3039.

SVEIKINAME VISAS LIETUVES MOTINAS!

Ačiū! - už viską.

Ypač - Ačiū! - Jums, Mamytės, kurių sūnūs žuvo 13-tą sausio Lietuvoje už Tėvynės laisvę. Kol mūsų Tėvynė turės pasišventusių Motinų, kaip Vilniuje, - LIETVA, tikrai bus laisva! Dieve, laimink, lietuvę Motiną!

Jonė Žitkevičienė „A.Z.“ Redaktorė



Pasišventusi motina

Pasišventusi motina daro ką ji gali, kad jos šeimai būtų kuo geriau. Tuo pačiu laiku jai rūpi, kad jos vaikai būtų geri namuose, mokykloje ir visur kitur. Lietuvė motina per amžius buvo pasišventusi ir dėl Lietuvos. Jai rūpėjo, kad jos vaikai užaugtų gerais lietuviais. Australijoje tai labai sunku padaryti, nes visa aplinka yra australiška. Lietuvoje po komunistais taip pat buvo labai sunku, nes visa aplinka buvo rusiška. Bet vistiek yra lietuvių vaikų Australijoje, kurie dar kalba

lietuviškai ir jaučiasi, kaip lietuviai. Lietuvoje vaikai ne tik liko lietuviais, bet ir yra pasiruošę mirti už Lietuvos laisvę. Tie jaunuoliai, kurie žuvo ar buvo sužeisti sausio 13-tą, kai sovietiniai kareiviai puolė žmones, kurie saugojo televizijos bokštą, buvo užauginti pasišventusių lietuvių motinų. Jų pavyzdys parodo, kad lietuvė motina dar vis yra pasišventusi, kaip per amžius buvo.

Ačiū, Tau lietuve, Motina!

Tomas Aras

Lit. kursai, Melbournas

Katė ir pelė (Ar dvi draugės?)

Katė nusiminusi eina nusiplauti raudoną nosį. Per klaidą atsuko kraštą vandenį ir nusidegino savo nosį. (Dabar ji tikrai turi raudoną nosį.)

Pelė dabar labai daug juokėsi. „Aš tave pagausiu,“ - sako katė. „Ne, tu nepagausi,“ - sako pelė. Ir jos bėgo per visą kiemą.

Pirma katė pagavo pelę, bet ji pabėgo, ir tada jos sustojo. „Aš žinau, kad aš negaliu tavęs pagauti, tai aš negaudysiu tavęs.“ - „Ačiū!“ - atsakė pelė. Tai jos sustojo. „Ar, tu nori pažaisiti?“ - klausė pelė. „Gerai!“ - atsakė katė. Tai vėl pradėjo žaisti, kaip žaidė prieš tai. Pirmoji pelė metė sviedinį, tada katė. Bet pelė uždėjo klijų ant sviedinio prieš metant, tai jis užkliuvo ant katės nosies.

„Aš, tave, pagausiu!“ - sako katė. „Ne, tu nepagausi!“ - atsakė pelė. Bet

katė negalėjo pagauti pelės, todėl, kad ant katės nosies yra sviedinys. Tai katė mėgino daug kartų ją pagauti bet nepasisekė. „Ar, dar nori sviediniu žaisti!“ - sakė pelė. „Ne, ačiū.“ - atsakė katė. „Tai, neerzink manęs, ir jeigu tu neerzinsi manęs, tai aš nuimsiu tą sviedinį, gerai?“ - klausė pelė. „Gerai, aš neerzinsiu tavęs!“ - sakė katė. Tai pelė nuėmė sviedinį ir katė neerzino pelės.

Vėliau katė ėjo pas daktarę Pelėdą ir ji sugydė katės nosį. Ir katė ir pelė pasidarė labai geros draugės. Tai visi jas pažinojo, kaip „Dvi draugės“. „Aš tave myliu.“ - sakė pelė. „Aš tave irgi myliu.“ - atsakė katė. Mes esame „Dvi draugės!“

Audrius Skeivys, 8 metų

Neelinė premija (6-8m.),

Melbournas

Svečiai iš Lietuvos

Tučiuojau atpažinom gimines iš Lietuvos, kurie išlipo iš lėktuvo. Mes skubėjome juos sutikti. Jie kalbėjo keistu akcentu ir labai greitai. Aš vos supratau ką jie man šnekėjo. Vistiek buvo džiaugsmas ir malonumas susipažinti su tikrais lietuviais. Jie buvo apsilikę žemiškais drabužiais, nors tą dieną Melbourne buvo trisdešimt laipsnių šilumos. Jie mat nežinojo koks Melbourne oras bus. Abu jaunuolius nuvedėm prie automobilio ir nuvežėm į savo namus.

Svečių vardai buvo Paulius ir Saulius. Abu buvo garsūs Lietuvos dviratininkai. Tai, man buvo laimė, nes man irgi patinka dviračiu važinėti. Aš pasiūliau su dviračiais nuvažiuoti į tolimus kalnynus, Viktorijos vakaruose. Giminės sutiko. Ten mes galėsime nakvoti palapinėse, pamatysime gamtą ir apžiūrėsime aplinką. Giminės galės pasiskolinti dviračius nuo mano pusbrolių. Jie yra daug kur važiuavę, ir jų dviračiai yra tinkami ilgoms kelionėms.

Mes visą savaitę ruošėmės kelionei į Grampians kalnynus. Susipakavom maistą, palapines, išpučiamas lovas ir visus reikmenis. Prieš važiuojant, paaiškinau kiek km. yra ir ką galėsime pamatyti. Paulius ir Saulius buvo labai

susidomėję Australijos gamta ir nekantriai laukė tos kelionės.

Buvo šeštadienio rytas, apie ketvirtą valandą. Saulės šviesa vos matėsi iš horizonto. Išvažiavome iš namų labai skubėdami, kol gatvėse dar nebuvo daug automobilių. Visą dieną ir naktį važiuojom. Kitą rytą, pernakoję prie greitkelio, atvykom prie Grampians kalnų. Buvo aukšti, žali, gražūs kalnai. Giminės stebėjosi, darydami nuotraukas visa kuo, ką tik matė, jiems viskas buvo įdomu.

Paulius ir Saulius niekad negalės užmiršti šios kelionės, nes tuose kalnyuose matė visokių įvairių žvėrių ir medžių. Kengūros jiems labai patiko, nes galėjo jas pašerti. O jos viską ėdė, net ir bananus! Koalos medžiuose stebėjo mus, kai Paulius darė dar vieną (paskutinę) nuotrauką. Dienos greitai prabėgo ir jau reikėjo grįžti į Melbourną.

Svečiams labai naudinga ir įdomu buvo susipažinti su Australijos žmonėmis ir gamta. Deja, nebeliko laiko Australiją daugiau apžiūrėti, nes giminėms reikėjo grįžti į Letuvą. Nuvežėm juos į Melbournu aerodromą ir sekėm, kol jų lėktuvas pakilo ir nuskrido Lietuvon.

Petras Aras

Melb. Neelinė prem., 15-kos m gr.

Dviračio nuotykių

Aš esu mėlynas dviratis. Šiandien man sueina apie 200 metų. Aš buvau išrastas prancūzo 1790 metais. Mane neseniai iš krautuvės nupirko veiklus berniukas. Aš girdėjau, kad jo tėvai galvoja leisti jį į ilgą dviratininkų kelionę. Visi jo draugai važiuos, tai ir jis nori. Aš šituose namuose esu jau dvi savaitės. Už trijų dienų prasidės išvyka, tai Saulius, tas vardas to berniuko, jau visą savaitę ruošiasi. Šiais tris dienas Saulius laiko mane garaže. Ten naktį šalta, bet dieną Saulius išvažiuoja su manim gatvėmis pasivažinėti.

Po trijų dienų - Aš šiuo metu būnu toje vietoje, kurioje Saulius susitiks su draugais ir jie visi kartu su savo dviračiais važiuos į tą kelionę.

Dabar aš jau važiuoju purvinu keliu. Neseniai mes visi turėjom pervažiuoti per vandenį. Apie, už šešių valandų, reikės surasti vietą, kur galėtume pasistatyti palapines ir nakvoti. Sauliaus draugo dviračio ratas atsilaisvino, tai turėjome visi sustoti, kad jis galėtų jį stipriau pritaisyti. Nuo tos vietos, kur ratas atsilaisvino, mes važiuojame keturias

su puse valandų. Ir suradome šią gražią, apaugusią vietą. Visi berniukai dabar stotasi palapines, o visi dviračiai numesti ant žemės. Greitai bus tamsu ir Saulius draugai eis miegoti, o mes dviračiai galėsime pailsėti.

Jau naktis, visi miega arba ilsisi, tik aš vienintėlis dviratis, kuris neramus. Vos aš pradėdau ilsėtis, pastebiu seną, važiuojamą mašiną, kuri važiuoja tiesiai į mūsų stovyklavietę. Ji šviesų neturi, tai nepastebi, kaip pervvažiuoja tiesiai per mane. Aš esu sulaužytas ir negeras. Kaip Saulius parvažiuos namo? Už keletos minučių aš atsirandu dideliame sandėlyje. Matau kitus sulaužytus dviračius. Jų dalys kitame kampe sudėtos, o toliau, kitame kambaryje stovi nauji dviračiai padaryti iš tų dalių, kurios stovi kampe. Aš girdžiu, kaip tik vyras kalba, kad aš būsiu perstatytas iš kitų dalių ir būsiu parduotas vagių krautuvėje. Kas žino? Kas mano savininkas bus?

Šį kartą galvoju dviratis. Ir taip pasibaigė gero dviračio nuotykių Albina Strungaitė Pirmoji premija (12-14m.) Melb.

Mano savaitgaliai

Šeštadieniais aš atsikeliu 7 val. 50 min. Pavalgau pusryčius ir pažaidžiu su kompiuteriu. Vėliau apsiirengiu ir pasirošiu važiuoti į tautinius šokių. Jie prasideda 12.00 val. Šokiams pasibaigus, aš einu kankliuoti. Kankles pasiskolinu iš savo krikšto mamos. Man patinka kankliuoti - greitai bus koncertas. Tas viskas yra Lietuvių namuose. Kai mes sugrįžtam į namus, jeigu labai karšta, tai aš su Daina (mano sesutė), einam į pajūrį. Pajūry labai malonus vanduo ir ten kartais aš susitinku su savo drauge. Grįžus iš pajūrio, mes valgome pietus. Po pietų, aš vėl pažaidžiu su kompiuteriu. Vėliau aš turiu

pažaisiti su savo mažu broliuku iki vakarienės. Vakarienę valgome 6.30. Po vakarienės aš einu į negoti.

Šiandien jau sekmadienis. Atsikeliu 8.00 val. ir apsiirengiu. Tada nueinu į virtuvę ir pavalgau pusryčius. 8.30 val. aš žiūriu televiziją „Round the Twist“. Dešimtą valandą, mes jau esame Sekmadienio Lietuvių mokykloje. Po mokyklos, einame čia pat į bažnyčią, į lietuvių pamaldas. Po pamaldų važiuojame namo. Namuose aš žaidžiu lauke iki vakarienės, o po vakarienės - miegoti.

Man nepatinka savaitgaliai, nes yra per daug darbo ir negaunam poilsio. Dalytė Didžytė Pirmoji premija (9-11m.), Melb.

ALB Svetimo Tarybos pranešimas Nr. 33 Adelaidės skautai

1. Malonu pranešti, kad Pietų Australijos Svetimo ministras Greg Crafter sutiko dovanoti anglų kalbos kursą, susidedantį iš 2 video kasetių ir vadovėlių mokiniams ir mokytojams. Kursas vadinasi „Hello, Australia“ Pedagoginė medžiaga bus perduota Lietuvos Svetimo ministerijai asmeniškai, per rankas. Ministras, taip pat, davė leidimą Danai Baltutytei pasiųsti tinkamą medžiagą įvaldyti ir našlaičių ugdymui Lietuvoje.

2. Adelaidiškė Dana Baltutyte vėl rengiasi važiuoti Lietuvon ir darbuotis gyvenimo nuskriaustų vaikų ugdymui. Dana yra pavyzdys mūsų gražiam jaunimui. Ji baigė šv. Kazimiero savaitgalio mokyklą, Lituanistinius kursus, išlaikė valstybinius lietuvių kalbos egzaminus aukščiausiu pažybiu (surinko 100 iš 100 balsų) ir gilino kalbos žinias Vasario 16-tos gimnazijoje Vokietijoje. Jei jaunuoliai dar vis abejoja, ar verta mokytis lietuvių kalbos - pasiklauskite Danos telefonu (08) 363 0153.

3. Melbournietė Nijolė Biežytė mokytojauja Kaune. Jai trūksta pedagoginės literatūros. ALB Svetimo taryba nusiūtė kiek tokios medžiagos. Betgi, jei kas gali jai padėti, prašome kreiptis į Henriką Antanaitį, Melbourne.

4. Tasmanietė Regina Krutulytė-Share mokytojauja Čiurlionio vidurinėje mokykloje (High school) Vilniuje. Linkime jai daug sėkmės.

5. Tasmanietė, australė Amanda Banks, B.A. sėkmingai apgynė Hobarto universitete disertaciją apie dabartinės Lietuvos gamtos taršą. Už šį darbą ji gavo First Class Honours. Graduatė Diploma Environmental Studies (Hons I) laipsnyje, mums pranešė ALB Svetimo tarybos narys Algis Taškūnasis Hobarto. Amandostezė bus išleista atskira knyga. Jai būtų pravartu pagilinti žinias Lietuvoje. Ar mūsų „Talka“, „Australijos Lietuvių Fondas“, o gal paskiri mecenatai galėtų ją finansiniai paremti ir įgalinti pagilinti studijas Lietuvoje? Lietuvai iš to būtų daug naudos!

6. Kas gali padėti Danai Smilgieni? Adresas: Kaštonų g-vė 42-19, 234580 Alytus. Ji rašo: „Atgaiviname Lietuvos mokytojų sąjungą. Mane išrinko pirmininke,

tai turime daug visuomeninio darbo. Juk mūsų mokyklose dar daugeliui mokytojų, taip pat reikia išmokyti gyventi tautos gerovei, nes dar apnuodyti komunistinių idėjų, vis dar vaikus dezinformuoja, traumuoja jų sąmonę.

Nepatogu prašyti, bet gal Jūsų kokia labdaros organizacija galėtų atsiųsti užsienyje išleisčių knygų, mūsų lietuvių rašytojų išleisčių kūrinių, taip pat, apie pasaulio gamtą ir kitas? Prašau to ne sau asmeniškai, bet Mokytojų sąjungai. Pasistengsime, kuo nors prisilyginti, jei ne tiems žmonėms asmeniškai, tai ugdydami mūsų tautiečius Lietuvoje, plėsdami jų akiratį.“

ALB Svetimo taryba nusiuntė knygų siuntinėlių kolegei Danai. Aišku, tai tik lašas jūroje, tik solidarumo gestas. Ar negalėtume patenkinti prašymo ir iš savo bibliotekų nusiųsti prašytų knygų? Ikg. knygų persiuntimas kainuoja \$9.40 siunčiant paprastu, ne oro, paštu.

7. Dėkojame melbourniškai Jonei Zitkevičienei, „Ateities Žingsnių“ redaktorei („Tėviškės Aidų“ priedas) už spausdinamus jaunųjų, o gal ir būsimųjų žurnalistų rašinius. J. Zitkevičienės adresas, 29 Ormond Rd., Moonee Ponds, Vic. 3039. Raginame visų valstijų Savaitgalinių mokyklų ir Lituanistinių kursų mokytojus skatinti mokinius siųsti redaktorei savo rašinius.

8. Dar neteko skaityti „M.P.“ ir „T.A.“ skiltyse 1990 m. mokinių rašinių konkursų laimėtojų rašinius. Ar suklydau? Kol kas, berods, tik „Adelaidės lietuvių žinios“ juos atspausdino. Padėka redaktorei V. Neverauskienei.

Žinau, kad mažėjant skaitytojų skaičiui, brangstant popieriaus ir persiuntimo kainoms, redaktoriams nėra lengva pasirinkti spaudai medžiagą. O vis dėlto, jaunimui gal reiktų palikti šiek tiek skiltelių. Ar ne?

9. Atkreipiame dėmesį į naujai išleistas knygas pradedantiems mokytis lietuvių kalbą.

a) „Gintarinės šaknys“: Lietuvių kalbos mokymosi ir kalbėjimo metodas. Išleistas 1989. Vadovėlis nėra brangus, apie \$10. Autorius Bronius Krokys, Lithuanian Educational Council of the USA, Inc. 2711 West 71st Street, Chicago,

Ill. 60629. (N.B. knygoje rasite neblogą Lietuvos himno vertimą. Jį galima gauti pas ALB Svetimo tarybos pirmininkę.)

b) „Easy way to Lithuanian“: vadovėlis suaugusiems US \$20, kasetės (garsiajuostės) US \$25 plus persiuntimo išlaidos. Knyga ir kasetės gaunamos ten pat. Be to „Bačiūno“ bibliotekos vedėja Adelaidėje, N. Alvikienė yra užsikiusi šitų knygų egzempliorių. Knygne rasite ir kitų vertinių knygų. Kreiptis adresu: Lithuanian House, Bačiūno biblioteka, 6 Eastray Street, Norwood, SA 5067.

Isolda I. Požalaitė-Davis
ALB Svetimo tarybos pirmininkė

A.† A. Stasys Spaičys

Geelonge balandžio 18 d. į Amžinybę iškeliavo Stasys Spaičys, 83 m. amžiaus. Sveikatai pašlijus ilgesnį laiką gydėsi namuose, slaugomas Felikso ir Marytės Andrikonių. Didelė dėka mūsų bendruomenėje turint tokių gerų, pasiaukojusių žmonių patarnauti ligoniu.

Stasys kilęs iš Rokiškio valsčiaus ir apskrities. Seimoje augo du broliai ir dvi sesutės, jie visi jau išmirę. Stasys Lietuvoje išmoko batiurvo amato ir tuo vertėsi. Karo audros atbėgė į Vokietiją ir 1948 m. emigravo į Australiją. Kontraktą atliko Pietų Australijoje ir į Geelongą atsikėlė 1950 m. Čia dirbo Harvesterio ir vėliau stiklo įmonėje. Išgijo nuosavą namą, kuriame ir užbaigė savo gyvenimą. Buvo visur paslaugus ir aktyvus Lietuvių bendruomenės narys.

Išleikis, Stasy, Viešpaties Ramybėje.

Otto Schrederis

Laiškas Redaktoriui

Straipsnyje „Padėtis Lietuvoje“ (Mūsų Pastogė Nr. 14) buvo pateiktas pranešimas apie „Life“ žurnale išspausdintą fotoreportažą, liečiantį krūvinio sausio 13 d. įvykius Lietuvoje. Tas pranešimas baigiamas autoriaus pasisakymu: - „Toks straipsnis (suprask „Life“ žurnale) be abejo, turės didelės įtakos viešajai nuomonei, tokios įtakos, kokios pasiekti neturi jokios galimybės šimtas apmokamų ir mažai skaitomų“.

Kaipo iniciatorius tų „apmokamų ir mažai skaitomų“ skelbimų lietuviškais reikalais prieš penketą ar daugiau metų esu nustebejęs tokiu autoriaus pasisakymu.

Taip pat nemažiau bus nustebeję ir tie Adelaidės lietuviai, kurie savanoriškai asmeninėm aukom rėmė tuos skelbimus finansiniai.

Norėčiau užtikrinti to straipsnio autorių, kad nei tie, kurie rašė, nei tie, kurie rėmė tuos apmokėtus skelbimus, jokios intencijos neturėjo konkuruoti su Lietuvos didvyrių padaryta įtaka pasaulio spaudoje ir nedrįstu to siekti, nes jų vardas yra ir bus mums šventas.

Mes, visokiais galimais būdais ir kiek sugebam, stengiamės tik padėti Lietuvai jos kovoje. Mes taip pat ruošiamės demonstracijas, kurios dažnai visiškai į spaudą nepatenka ir rašome šimtus laiškų įtakingiems asmenims iš kurių daugumoje negauname jokio atsakymo.

Todėl autoriaus išreikštas pažeminimas gerais norais paremtų

Adelaidės Vilniaus tuntas tebėra gyvas ir kiek sąlygos leidžia gyvai veikia. Balandžio 21 d. sekmadienį, viso pasaulio skautų globėdijai Jurgio šventės proga, Adelaidės skautai surengė pietus Lietuvių Namuose, su gausinga loterija ir tradicine muge.

Skautų tėvų komiteto narės ir skautų mamos, vadovaujant skautininkei Marytei Neverauskienei pagamino skanius pietus, o jaunimas išnešiojo į stalus. Pietų metu vyko naujoviškais pagrindais loterija, kur nereikėjo laukti iki tavo numerį pašauks, bet išvyniojęs bilietą, jeigu turėjai laimės galėjai eiti atsiimti savo laimikį, o jų buvo virš 120. Loterija paruošė ir tvarkė v.s. Vyt. Neverauskas, Dr. S.Pacevičienė, s.Mockūnienė ir Dana Baltutyte. Padėjo skautininkai Augis Zamojskis ir T.Zurauskas.

Tuntininkas Antanas Pocius, labai gerai sutvarkė pietų aptarnavimo tarnybą ir po pietų su skautais gelbėjo suplauti indus, nuvalyti stalus ir sutvarkyti salę. Buvo tikrai malonu matyti kaip jaunimas be jokių raginimų vikriai dirbo.

Norime pareikšti padėką visoms ponioms, kurios prikepė tikrai daug pyragų, kurių užteko pietums ir mugei. Skautiškas acū joms visoms.

Atrodo, kad pietų dalyviai tikrai gerai įvertino skautų pastangas, nes buvo susilaukta ir aukų. Ignas Taunys paaukojo skautams \$50, Stimbūriai \$20. Tai tikrai geras paskatinimas jaunimui. Nuoširdus skautiškas acū aukotojams. Reikia tikėtis, kad šito pasiekimo paskatinti skautai ir toliau nevenss surengti vieną ar kitą parengimą Adelaidės lietuvių visuomenei. Acū mūsų skautams už gerą savo tunto reprezentaciją.

s. Alb. Pocius

bendruomenės narių pastangų, vien dėlto, kad neatsiekiami jo paties nusiatytų aukštų rezultatų, yra mažiausiai netaktiškas.

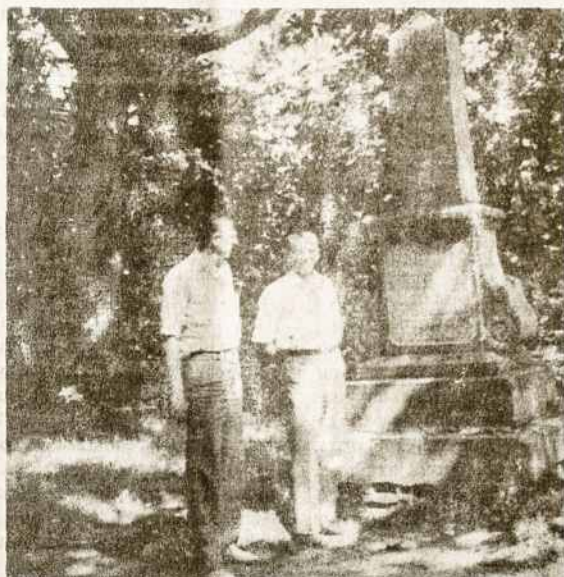
Ir kokia yra autoriaus peršama mintis? Nieko nedaryti ir laukti panašios sausio 13 d., kad atsiekti reikiamos įtakos viešajai nuomonei. Gal pats autorius jau yra atsiekęs geresnių už mūsų rezultatų, kurie atpalaiduotų mus nuo tų nepageidaujamų veiksmų?

Bet tikrai neprasidėčiau su šia bereikalinga polemika, jei to straipsnio autorius nebūtų Lietuvos Respublikos Atstovas Australijoje. Šita didelė suteikta garbė, tikiu, reikalauja lygiai tokio pačio atsakingumo jausmo, bei tokio pačio lygio diplomatijos ir takto.

Pagal, bent Australijoje, priimtus spaudos principus, straipsniai rašomi oficialioj spaudoj Lietuvos ar kitos valstybės atstovo vardu, perduoda tos valstybės valdžios pranešimus, pageidavimus, politiką ir išreiškia tos valdžios nuomonę. Todėl ir prašosi klausimas, ar autoriaus pareikšta nuomonė dėl apmokamų skelbimų sutampa su Lietuvos vyriausybės nuomone?

Jeigu straipsniai rašomi tik kaip paprasti reportažai, naudojantis kitais spaudos ar radijo šaltiniais ir išreiškiami asmeninė nuomonė ar komentarai (panašiai kaip „Mūsų Pastogės Nr. 13 korespondento Anskio Reizgio „Praeita Savaitė Lietuvoje“), kam iš viso pridedamas Lietuvos Respublikos Atstovo titulas?

J.Staciūnas



Melbourniškis Vincas Lazauskas su savo sūnumi prie Didžiojo Lietuvos Kunigaikščio Gedimino kapo Veliuonoje.

IS MŪSŲ PARAPIJŲ

Melbournas

Motinos Dieną minime gegužės 12 d. sekmadienį šv. Jono bažnyčioje iškilmingomis šv. Mišiomis ir visi kviečiami priimti šv. Komuniją už savo motiną. Po pamaldų vykstame į Lietuvos namus pietums. Motinos Dienos minėjimo Akta ir programą praveda Parapijos Sekmadienio mokykla 2.30 val.

Gegužinės pamaldos Marijos garbei skirtą gegužės mėnesį sekmadieniais po šv. Mišių, šeštadieniais Lietuvos Kankinių koplyčioje Lietuvos namuose 4 val. Kitomis dienomis visi kviečiami gegužinės pamaldas atlikti namuose.

Stasys Spaičys, 83 m. amžiaus, mirė Geelonge IV.18. Laidotuvių šv. Mišios vyko šv. Jono bažnyčioje, jas aukojant kun. dr. Pr. Daukniui, visiems palydinti giesmėmis ir daugelis už jo vėlę priėmė šv. Komuniją. Palydėtas į Eastern kapines. Už jo vėlę šv. Mišiomis aukojo: V. Braželis, Mina Cimermonienė, J. Manikauskas, A. Jančiauskienė, J. Rapkauskas, K. Starinskas, C. Vaičekauskienė, S.G. Valaičiai, o už velionio vėlę returnedelio šv. Mišias užprašė Andrikonijū šeima.

Leonardas Martusevičius 80 metų amžiaus mirė Geelonge IV.19. Palaidotas iš Holy Family bažnyčios ir palydėtas į kapines.

Nikodemą Ropę Morningtone laidojant IV.25 už jo vėlę šv. Mišiomis aukojo: A. Alseikienė, J.S. Arai, A.V. Grikseliai, A.J. Kairys, V.V. Kasperaičiai, J.T. Kesminai, V. Kružienė, St. Noreika, L. Padurskis, A. Presniakovas ir jos dukterė Sigutė, O.J. Skimbirauskai, E.V. Stagiai, J. Sverebas, I.E. Vaitkai.

Andrius Vaitiekūnas po skaudžios auto nelaimės po operacijos Alfred lignoninė dabar perkeltas į kitą palatą Trauma Unit, visi meldžiamės už jo pilną

A. † A. Nikodemus Ropė

Nikodemus Ropė mirė balandžio 22 d. Morningtone. Giliame liūdesyje liko žmona Olga, sūnūs - Dr. Stasys ir Mykolas, ir dukterė Monika. Nikodemus Ropė gimė Vilniuje 1916.III.14. Jaunuolis tarnavo Lenkijos kariuomenėje, o karo metu su kitais pateko į vokiečių belaisvę. Pokario metais vedė Olga iš Cernobilio Ukrainos, gabia mergaitė, kuri netrukus išmoko lietuviškai ir gerai kalba net šešiomis kalbomis. Išaugino šeimą, visi vaikai baigė aukštąjį mokslą, sūnūs - Dr. Stasys verčiasi gydytojo praktika Morningtone, sūnūs Mykolas dirba Adelaidėje spaustuvių vyr. prižiūrėtoju, o dukterė Monika ištekėjusi ir turi didelį ūkį.

pasveikimą.

Terestė Bikulčienė mirė IV.23 Rožančius kalbėtas Tobin koplyčioje Malvern. Laidotuvių šv. Mišios vyko mūsų šv. Jono bažnyčioje ir palydėta į Fawkner kapines.

Sydnejus

Marija, Marija, palengvink vergiją! - Stai ir vėl Marijos mėnuo - gegužis. Kai šiuo momentu Tėvynėje nepaliauja skambėję giesmės ir maldos Krikščionių Pagalbos Marijai, - tai šių metų gegužę ypač uoliai šeimose ar privačiai junkimės ir mes maldose su savo broliais į Gegužio Karalienę Mariją.

Gegužinės pamaldos kas sekmadienį St. Joachim's bažnyčioje Lidcombe tuojau po 11.30 val. Mišių. Kas penktadienį Sydney Lietuvių namuose Bankstowne skaityklos kambary 7.15 val. vakare prieš choro repeticiją.

Tėvynei reikia aukų ir mūsų balso pasauli - bet reikia dvasinių aukų ir mūsų maldos balso Visagaliui. Ypač gegužės 13 - Fatimos Marijos dienoje susikaupkim maldoje, nes jau prieš 40 metų mūsų Tėvynė Lietuva ir pasaulio lietuviai buvo paaukoti Marijos Nekalčiausiajai Sirdžiai.

Pagerbsime ir mamytės gegužės 12- sekmadienį iškilom pamaldom St. Joachim's bažnyčioje Lidcombe 11.30 val. už gyvas ir mirusias motinas. Po gegužinių pamaldų visi vyksime į Sydney Lietuvių kapines Rookwood ir pasimelsime vėl už visas mirusias motinas.

Prel. P. Butkus

Aukos „Pagalba Lietuvai“

Po \$50 B.Sirvaitis ir O.Zuromskienė; \$10 V.Baszak. Iki šiol pertiškiai paaukojo \$17625.75, bet dabar jau retai aukoja.

J.Cyžas, aukų rinkėjas Perth'e

Velionis Nikodemus iki pensijos dirbo Dauto firmoje Hickory konstrukcijos tvarkymoose.

Rožančius pravedė Seiniūnas Juozas Kairys laidotuvių koplyčioje. Laidotuvių šv. Mišios vyko St. Macartan's bažnyčioje, kurias aukojo ir atsisveikinimo žodį tarė kun. dr. Pr. Daukny, o visi gausūs dalyviai giedojo skambias lietuviškas giesmes. Palydėjome į Morningtono kapines. Po maldų žmona Olga ant karsto užbėrė Vilniaus lietuviškos žemės ir visus pakvietė šermentims į namus, kur dar buvo pasimelsta už Nikodemo vėlę.

Ilsėkis, mielas Nikodemai, Viešpaties Ramybėje.

REMK AUSTRALIJOS LIETUVIŲ FONDA

nes jo tikslas yra: Skatinti, remti ir puoselėti lietuvių tautinę kultūrą, mokslą, švietimą, meną ir kitas lietuvių apraiškas AUSTRALIJOS FONDA stiprinsime ir jį ugdydysime, jei įvairiomis progomis jam aukosime, stosime jo nariais ir nepamiršime jo surašydami testamentus. Testamentuose reikia įrašyti tiksliai angliškąjį Fondo pavadinimą ir adresą:

AUSTRALIAN LITHUANIAN FOUNDATION INC.

50 Errol Street, North Melbourne, Victoria.

Visą korespondenciją ir aukas prašome slųsti adresu:

P.O. Box 11, North Melbourne. Vic. 3051

A.L. Fondo Valdyba.

Nuoširdžiai kviečiame visus atvykti į Melbourne Dainos Sambūrio

METINIŲ BALIŲ

kuris įvyks š.m. gegužės mėn. 25 d., 7 val. 30 min. vakaro Melbourne lietuvių klubo salėje.

Gros atsinaujines Melbourne lietuvių orkestras „Dabar“. Choras padainuos specialiai baliui paruoštų dainų. Švediško stalo vakarienė. Turtinga loterija.

Tas viskas tik už 20 dol. asmeniui.

Stalus prašome užsakyti pas Vincą Ališauską telef. 370 7250 arba pas Raimondą Dagį telef. 366 2903 iki gegužės mėn. 22 d.

Sambūrio Valdyba

Australija ir Naujoji Zelandija

Maldos Apaštalavimas

Jo Sventenybė popiežius Jonas Paulius II MA nariams gegužės mėnesiui skyrė šią intenciją: Kad krikščionys tarnautų didžiavasiškai Dievui ir artimui kaip Mergelė Marija tai darė.

Trumpas rytmetinis aukojimas: Visa aukoju Tau, Sventčiausioji Jėzaus Sirdie.

Marija sekimo pavyzdys

Mūsų dienų pasaulis daug kuo skiriasi nuo to pasaulio, kuriame prieš 2000 metų Mergelė Marija gyveno. Jis skiriasi technologijos, mokslo, susisiekimo priemonių, ekonomijos ir politikos sąvokų atžvilgiu. Nežiūrint tų visų skirtumų Bažnyčia yra įsitikinusi, kad Mergelė Marija yra modelis mūsų laikų krikščionims.

Krikščionys nugalėdami savo egoizmą bando išvystyti žmogiškesnį ir broliškesnį pasaulį panaudojant krikščioniškas vertybes. Siekiant šventumo, jie stengiasi nugalėti nuodėmę. Siuo tikslu jie kreipia savo akis į Mariją, kuri jiems spindi lyg visų dorybių švyturys. Aišku, Kristus ir Marijos dorybių sekimas begali būti išorinis. Jis turi kilti iš širdies, kad galėtų iš pagrindų perkeisti aplinką, kaip pats krikščionis per Dievo paslaptinę veikimą yra perkeistas savo esmėje.

Kristaus, Marijos ir kiekvieno krikščionio pagrindinė dorybė yra meilė. Būt krikščioniu reiškia mylėti artimą kaip Kristus ir Marija jį mylėjo. Kaip tik dėlto Mergelė Marija yra krikščioniui geriausias pavyzdys. Jos asmenybė ir

gyvenimas yra tarsi simfonija, kurioje Dievas ir Ji teikia žaismingas melodijas harmonizuojančias kilniausia žmogišką būtybę, kokia kada nors gyvenusi pasaulyje.

Dvejopa meilė - Dievui ir žmonėms - tinkamai pavaizduoja visą Mergelės Marijos asmenybę ir Jos gyvenimą. Evangelijoje paminėtos scenose Marija visuomet pasireiškia Dievo meilės ir tarnystės žmogui dimenzijoje. Jos bendradarbiavimas su Kristumi žmonijos išganyme toli gražu nesibaigia ant Kalvarijos kalno, nes Viešpats kaip tik ten patikėjo ją Jonui ir Bažnyčiai, o mums Ją davė kaip Motiną.

Marijos sekimas ragina žmogų geriau atlikti savo pareigas Dievo ir artimo atžvilgiu. Mūsų dienomis krikščionis turi begalo daug progų pareikšti savo meilę - šeimai, darbovietėje, parapijos veikloje, organizacijose, patarnaujant neturteliams, ligonims, vienišams, o taip pat ir besidarbaujant taikos atstatyme, gamtos apsaugojime ir žmogaus teisių gynime.

Lietuvių tauta yra gražiai pasizymėjusi Mergelės Marijos garbinime nuo pat krikščionybės įvedimo laikų. Apie tai paliudija Jos garbei statytų daugybė šventovių, sukurtų meno paminklų ir giesmių, kuriose Mergelė Marija nuolat linksnuojama Skaisčiausios Lelijos vardu. Be to Lietuva yra Marijos Žemė.

Prašykime gegužės mėnesyje, kad ši mūsų Aušros Vartų Motinėle ir toliau globotų savo žemę ir tautą ypač dabarties didžiųjų pavojų dienose.

Kun. S.Gaidelis, S.J.

A. † A. Nikodemui Ropėi

mirus, gilia užuojautą reiškiau žmonai Olgai, dukrai Monikai, sūnūms Dr. Stasiui ir Mykolui, jų šeimoms ir artimiesiems.

Stasys Erminas

A. † A. Nikodemui Ropėi

mirus, žmonai Olgai, sūnūms, dukrai ir jų šeimoms reiškiamė gilia užuojautą. Lai pajūrio smėlis jį priglaudžia paskutinėje šios žemės kelionėje.

Onutė ir Juozas Skimbirauskai, Mornington

A. † A. Nikodemui Ropėi

mirus, reiškiamė gilia užuojautą jo šeimai: žmonai Olgai, sūnūms Dr. Stasiui ir Mykolui ir dukrai Monikai, ir kartu liūdimė.

J.A. Kairys	S.J. Zakas
V.E. Stagis	Rudolfas
I.E. Vaitkus	J. Sverebas
P.M. Tamos	V.V. Kasperaitis
S. Noreika	R.J. Mila

Gorbačiovo smogiamoji komanda

Rašo Rowlandas Evansas, Robertas Novakas

Akiplėiški sovietinių juodųjų berečių štviai kovo 20 į Lietuvos kariškis Vilniuje - tai Michailo Gorbačiovo slapto nutarimo rezultatas. Jis pranašauja žiaurų kerštą nepriklausomybės siekiančiai respublikai.

Nors Busho administracija tyli, ji tikisi paties blogiausio. Praėjusią savaitę ji sužinojo apie buvusio oro desanto vado generolo Vladimiro Ačalovo paskyrimą SSSR gynybos ministro pavaduotoju. Jam pavesta slopinti „civilinius neramumus“, nors apie tai oficialiai nepranešta.

Sias svarbias pareigas atgalvojo vadovaudamiesi slapto komunistų partijos CK rugpjūčio 29 nutarimu, kuriame reikalaujama imtis griežtų priemonių prieš Lietuvos nepriklausomybę. Šio dokumento data daug ką sako apie Gorbačiovo asmeninį nusistatymą griebtis bet kokios prievartos, kad tik būtų nuslopinta Baltijos šalių nepriklausomybė, ir „nukrypimą į dešinę“, apie kurį pradėta kalbėti tik rudenį. Dabar Gorbačiovas sakys, kad referendume pasisakė „už sąjungą“ pritaria kariniam smurtui.

Sovietų milicija, vadinama juodosiomis beretėmis, neseniai užpuolė septynis iš darbo grįžtančius Lietuvos pasienio sargybinius. Tai ir numato minėtas CK nutarimas - įbauginti Lietuvos žmones. Šį keršto planą sudarė politinio biuro nariai, o patvirtino generalinio sekretoriaus pavaduotojas Vladimiras Ivaško. Pastarąjį į šias pareigas rekomendavo pats partijos vadovas Gorbačiovas. Sovietų spaudoje šis svarbus dokumentas šmėstelėjo prieš šešias savaites, tačiau iki šiol Jungtinėse Amerikos Valstijose jis nebuvo visas paskelbtas. Jame yra pasakyta, kad vienas svarbiausių dalykų yra uždrausti „nacionalinius ginkluotus būrius“. Štai iš kur tie štviai į Lietuvos „nacionalinę“ kariuomenę, kai juodosios beretės Vilniaus senamiesčio centre apšaudė autobusuką.

Generolo Ačalovo skyrimas ginklu slopinti „civilinius neramumus“ nepriklausomybės reikalaujančiose respublikose - tai logiška ankstesnių Gorbačiovo veiksmų seka. Pernai metų pabaigoje vidaus reikalų ministro pavaduotoju jis paskyrė Afganistano karo didvyrį generolą Borisą Gromovą, kuriam pavedė tris specialios paskirties divizijas.

Ivaško pasirytame CK nutarime, be karinių veiksmų, numatyta imtis ir juridinių priemonių Lietuvos nepriklausomybei pasmaugti. Vienas septinto skirsnio saknys ypač grėsmingas: reikalaujama imtis represijų prieš „nacionalistinių ir antisocialistinių politinių organizacijų lyderius, prieš ekstremistus ir dezertyrus iš armijos, nes tai piliečiai, pažeidę tarybinius įstatymus“. Todėl jiems reikia taikyti baudžiamąsias ir administracines priemones.

Ir visa tai turi būti daroma „komunistams užėmus vadovaujančias pozicijas“. Tai prieštarauja Sovietų Sąjungos konstitucijai, kurioje Gorbačiovo iniciatyva atsisakyta „vadovaujančio komunistų vaidmens“.

Lietuvos patriotų ir jų kolegų

Latvijoje, Estijoje, Gruzijoje ar kitose Sovietų Sąjungos respublikose, besistengiančiose ištrūkti iš Maskvoje sukurtos „centro“ nagų, situacija tikrai sudėtinga. Lietuvos AT Pirmininkas Vytautas Landsbergis jau 10 savaitių nepalieka Parlamento rūmų - ne todėl, kad bijotų būti nušautas, o tikėdamasis, kad tuo pabrėš savo krašto

Romos dienraščio žurnalisto interview su Vytautu Landsbergiu

Plačiai skaitomas Romos dienraštis „Il Messaggero“ pirmadienio, balandžio aštuntos dienos laidoje išspausdino žurnalisto Marvo Politi interview su Lietuvos Aukščiausiosios Tarybos pirmininku Vytautu Landsbergiu. Per pasikalbėjimą buvo paliestos įvairios lietuvių ir sovietų santykių problemos, pradedant praėjusią savaitę Maskvoje įvykusių lietuvių ir sovietų delegacijų susitikimu. Landsbergio nuomone, susitikimas buvęs teigiamas, buvo aiškiai pasakyta, kad tai Lietuvos Respublikos ir Sovietų Sąjungos derybos, kurių tikslas - sureguliuoti tarpusavio santykius. Tai svarbus patikslinimas. Tačiau sovietų delegacija pasakė, kad ji nėra įgaliojusi vesti tarpvalstybines derybas. Pamatysime, kaip bus toliau, pažymėjo Landsbergis.

Tuo tarpu mus supa teroro atmosfera. Nežinome, ar ir kada generolai, arba Jazovas arba Gorbačiovas duos įsakymą vėl mus užpulti. Landsbergis čia priminė sovietinėje armijoje nenorinčių tarnauti arba iš armijos pasitraukusių jaunuolių grobimus, paminėjo kelis konkrečius atvejus. Pagal mūsų įstatymus, pažymėjo pirmininkas, sovietų kariuomenė neturi jokios teisės imti karo tarnybą mūsų jaunuolius. Jaunuolių grobimai, pridūrė Landsbergis, taip pat liudija, jog nebūsime tikrai laisvi, kol nebus išspręstas Lietuvos valstybingumo klausimas.

Kokių nuolaidų esate pasirengę padaryti Sovietų Sąjungai, paklausė italis žurnalistas? Lietuva niekuomet nepriklausė Sovietų Sąjungai, atsakė Landsbergis. Lietuva buvo užgrobita ir aneksuota. Sovietų Sąjunga nesuirs, jei bus panaikintos prievartinės okupacijos pasekmės. Jei bus pripažinta Lietuvos nepriklausomybė, tęsė Landsbergis, mes esame pasiruošę garantuoti tam tikrus sovietų strateginius interesus, esame pasirengę kurį laiką likti Sovietų Sąjungos gynybinėje sistemoje, garantuoti tranzitą į Kaliningradą, nenutraukti energetinių ryšių.

Galėtume įsijungti į saugumo zoną Baltijos rajone, tapti tartum tiltu tarp Vakarų ir Sovietų Sąjungos. Ar Lietuva yra pasirėngusi priimti sovietų karines bazes, klausė italis žurnalistas? Kad ir nemalonu, esame pasirengę bazes priimti kaip neišvengiamą blygę, atsakė Landsbergis. Bazių klausimas galėtų būti išspręstas sutartimi tarp Vilniaus ir Maskvos arba Europos saugumo sistemos rėmuose. Ar jūs pasitikit Gorbačiovu?, pasidomėjo žurnalistas. Jai Landsbergis atsakė:

nepriklausomybę, ir galbūt sovietų milicija nedrįs laužtis į vidų.

Tokia rami drąsa simbolizuoja Baltijos kraštų laisvės siekius, jų beginklę kovą, neremiamą didžiųjų Vakarų demokratijų nei pinigais, nei kuo nors kitu. Tačiau prieš Gromovo juodąsias beretes, prieš Ačalovo automatų ir prieš Ivaško rašlivaų vien tik tokios drąsos gali nepakakti.

„The Washington Post“
1991 kovo 22 d.

Grubus žmogaus teisių pažeidimas Lietuvoje

Lietuvos Respublikos ryšių ministras Kostas Birulis pareiškė užsienio spaudai atkreipė dėmesį į sovietų patangas sutrukdyti Lietuvos vidaus ir užsienio ryšius. Ministras pirmiausia priminė, kad šių metų sausio 11-13 dienomis, sovietų okupacinė kariuomenė užėmė visą eilę ryšių objektų Vilniuje - radijo ir televizijos bokštą, informacijos perdavimo laidų mazgą, mobilaus ryšio stotis, spaudos išsiuntimo cechą, magistralinių ryšių stiprinimo punktą, ir kitą. Daliai Lietuvos gyventojų buvo atimta teisė į kasdieninę informaciją. Panaudojus grubų smurtą, iš užgrobtų ryšių objektų išvaryta apie 350 darbuotojų, kurie neteko darbo. Beto objektuose buvo išgrobstyta valstyvinis ir darbuotojų asmeninis turtas. Ministras taip pat pažymėjo, kad pažeista prekybos laisvė platinant Lietuvos filatelinę produkciją, pažeistos piliečių teisės persiunčiant tarptautines paštas siuntas. Užsienyje išspausdinti pirmieji Lietuvos pašto ženklai buvo sulaukyti ir konfiskuoti Lazdijų pasienio punkte ir muitinėje, nors buvo gautas leidimas šiai produkcijai įvežti į Lietuvą. Ministras pastebėjo, kad iš kitų šalių į Lietuvą siunčiami smulkūs paketai gaunami per Maskvos tarptautinį pašta, kur jie cenzūruojami. Cenzoriai už indėlio saugumą prieš valstybinį pašta ir klijentą neatsako. Lietuvos ryšių ministras Kostas Birulis pažymėtu atvejus aptarė kaip grubius žmogaus teisių pažeidimus, pasakė, kad jie turi būti pasaulio visuomenės pasmerkti.

LRTV



7-TAS PASAULIO LIETUVIŲ JAUNIMO KONGRESO INFORMACINĖ ANKETA

7-tas Pasaulio Lietuvių Jaunimo Kongresas įvyks Pietų Amerikoje,

Buenos Aires, ARGENTINA, 1991 gruodžio 18 iki 27d,
Montevideo, URUGUAY, 1991 gruodžio 28 iki 1992 sausio 1d,
Sao Paulo, BRAZIL, 1992 sausio 2 iki 8d.

Visi asmenys, kurie galvoja dalyvauti 7-tam PLJK Pietų Amerikoje, oficialu krašto jaunimo ATSTOVU arba DALYVIU arba TURISTU turėtų užpildyti šią informacijos anketą. Užpildžius anketą, gausite daugiainformacijos 7-tam Kongresui artėjant.

Užpildymas anketos yra be jokių išpareigojimų. Anketas reikia prisųsti iki gegužės mėn. 20 d. šiuo adresu:

7-tas PLJK Talkos Komitetas
26 Phoenix Street
South Yarra, Victoria, 3141

Ši kelionė bus vienintelė proga pamatyti Pietų Ameriką su pilna lietuviška priežiūra Pietų Amerikoje.

Vardas ir Pavardė visų asmenų galvojančių keliauti

Adresas

Telefonas

AEROLINEAS ARGENTINAS